Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 2. junija 2022 *

„Predhodno odločanje – Direktiva 87/357/EGS – Člen 1(2) – Področje uporabe – Neživilski izdelki, ki bi se utegnili zamenjati za živila – Pojem – Nevarnost zadušitve, zastrupitve ali predrtja oziroma zaprtja prebavnega trakta – Domneva o nevarnosti – Neobstoj – Dokaz“

V zadevi C-122/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče Litve) z odločbo z dne 24. februarja 2021, ki je na Sodišče prispela 26. februarja 2021, v postopku

Get Fresh Cosmetics Limited

proti

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba,

ob udeležbi

V. U.,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Prechal, predsednica senata, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl (poročevalec), sodniki, in M. L. Arastey Sahún, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Get Fresh Cosmetics Limited M. Inta, advokatas,

– za litovsko vlado K. Dieninis in V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, agenta,

– za grško vlado V. Karra in O. Patsopoulou, agentki,

* Jezik postopka: litovščina.

– za Evropsko komisijo G. Goddin, E. Sanfrutos Cano in A. Steiblytė, agentke,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1 Direktive Sveta 87/357/EGS z dne 25. junija 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z izdelki, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 8, str. 283).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Get Fresh Cosmetics Limited in Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (nacionalni urad za varstvo pravic potrošnikov, Litva, v nadaljevanju: urad za varstvo potrošnikov) v zvezi s prepovedjo družbi Get Fresh Cosmetics, da na trg daje nekatere kozmetične izdelke.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 87/357

3 V uvodnih izjavah od prve do sedme Direktive 87/357 je navedeno:

„ker v več državah članicah veljajo zakoni ali drugi predpisi o določenih izdelkih, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo varnost ali zdravje potrošnikov; ker se ti predpisi razlikujejo po vsebini, obsegu in področju uporabe; ker se ti predpisi v nekaterih državah članicah nanašajo zlasti na vse izdelke, ki so podobni živilom, pa to niso, medtem ko se v drugih državah članicah nanašajo na izdelke, ki se utegnejo zamenjati za živila, zlasti za slaščice;

ker tako stanje ustvarja znatne ovire za prosti pretok blaga in neenake konkurenčne pogoje znotraj Skupnosti brez zagotovitve učinkovitega varstva potrošnikov, zlasti otrok;

ker je treba te ovire za vzpostavitev in delovanje skupnega trga odpraviti ter potrošnikom zagotoviti ustrezno varstvo v skladu z Resolucijama Sveta z dne 14. aprila 1975 in 19. maja 1981 o prvem [UL 1975, C 92, str. 1] in drugem [UL 1981, C 133, str. 1] programu Evropske gospodarske skupnosti v zvezi s politiko varstva in obveščanja potrošnikov ter Resolucijo Sveta z dne 23. junija 1986 o novi spodbudi politike varstva potrošnikov [UL 1986, C 167, str. 1];

ker mora biti za zdravje in varnost potrošnikov v različnih državah članicah zagotovljena enakovredna raven varstva;

ker je zato treba prepovedati trženje, uvoz ter proizvodnjo in izvoz izdelkov, ki lahko ogrožajo zdravje ali varnost potrošnikov, ker se utegnejo zamenjati za živila;

ker je treba določiti, da pristojni organi držav članic opravljajo nadzor;

ker je treba po načelih iz resolucij Sveta o varstvu potrošnikov nevarne izdelke umakniti s trga“.

4 Člen 1 te direktive določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za izdelke, opredeljene v odstavku 2, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje ali varnost potrošnikov.

2. Izdelki iz odstavka 1 so izdelki, ki imajo, čeprav niso živila, tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti, kar bi bilo lahko nevarno in bi lahko povzročilo na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.“

5 Člen 2 navedene direktive določa:

„Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za prepoved trženja, uvoza ter proizvodnje ali izvoza izdelkov iz te direktive.“

6 Člen 3 iste direktive določa:

„Države članice zlasti zagotovijo pregledovanje izdelkov na trgu, s čimer preverijo, da se ne da v promet noben izdelek, zajet v tej direktivi, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihovi pristojni organi umaknejo oziroma zahtevajo, da se umaknejo iz prometa kateri koli izdelki iz te direktive.“

Uredba (ES) št. 1223/2009

7 V uvodnih izjavah 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL 2009, L 342, str. 59) je navedeno:

„(9) Kozmetični izdelki bi morali biti varni pod normalnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe. Zlasti ne bi smeli razlogi za tveganje in koristi upravičevati tveganja za zdravje ljudi.

(10) Predstavitev kozmetičnega izdelka, zlasti njegova oblika, vonj, barva, videz, embalaža, označba, volumen ali velikost, ne bi smela ogrožati zdravja in varnosti potrošnikov zaradi možnosti zamenjave z živili v skladu z Direktivo [87/357].“

8 Člen 3(a) te uredbe, naslovljen „Varnost“, določa:

„Kozmetični izdelek, ki je dostopen na trgu, je varen za zdravje ljudi, če je uporabljen pod normalnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe, zlasti ob upoštevanju:

(a) predstavitve, vključno s skladnostjo z Direktivo 87/357/EGS;

[…]“

Litovsko pravo

9 Člen 6 Lietuvos Respublikos Maisto įstatymas (zakon Republike Litve o živilih, v nadaljevanju: zakon o živilih) ureja omejitve pri dajanju živil in drugih izdelkov, ki so podobni živilom, na trg. Odstavek 2 te določbe prepoveduje dajanje na trg izdelkov, ki so po obliki, vonju, barvi, videzu, etiketiranju, embalaži, velikosti ali kakor koli drugače podobni živilom, tako da jih utegnejo potrošniki, zlasti otroci, pomotoma zaužiti kot živilo in s tem ogroziti svoje zdravje ali življenje.

10 Člen 9 Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymas (zakon Republike Litve o varnosti proizvodov, v nadaljevanju: zakon o varnosti proizvodov) določa:

„Prodajalec je dolžan:

na trg dati samo varne izdelke.

[…]“

11 Člen 3(5) zakona o varnosti proizvodov določa:

„‚Varen izdelek‘ pomeni vsak proizvod, ki pri uporabi pod običajnimi pogoji uporabe, ki jih določi proizvajalec ali ki jih je mogoče razumno predvideti, vključno z njegovo dolgoročno uporabo, ne predstavlja nikakršnega tveganja oziroma ne predstavlja tveganja za življenje ali zdravje potrošnikov, ki je večje od tveganja, za katero je zakonodajalec določil, da je sprejemljivo in skladno z visoko ravnjo varstva potrošnikov, pri čemer se upoštevajo:

(1) značilnosti izdelka, njegova sestava, embalaža, način sestave, uporaba in vzdrževanje;

(2) vpliv na druge izdelke, kadar je mogoče razumno predvideti, da se bo ta izdelek uporabljal skupaj z drugimi izdelki;

(3) predstavitev izdelka, napisi na izdelku ali njegovi embalaži, navodila v zvezi z njegovo uporabo in odstranjevanjem ter kakršne koli druge informacije proizvajalca;

(4) kategorije potrošnikov, zlasti otroci, pri katerih pri uporabi izdelka obstaja večje tveganje.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

12 Družba Get Fresh Cosmetics je družba angleškega prava, ki izdeluje kozmetične izdelke, kot so kopalne bombice. Ti izdelki se v Litvi distribuirajo med drugim prek spletnega mesta.

13 Urad za varstvo potrošnikov je z dopisom z dne 2. maja 2018 distributerja izdelkov družbe Get Fresh Cosmetics v Litvi obvestil, da bo opravil pregled kozmetičnih izdelkov, ki se prodajajo na zadevnem spletnem mestu. Tega distributerja je pozval, naj mu za nekatere naključno izbrane kozmetične izdelke – in sicer različne vrste kopalnih bombic (v nadaljevanju: zadevni izdelki) – predloži ime in naslov proizvajalca, etikete v izvirnem in litovskem jeziku, druge identifikacijske podatke, mednarodno nomenklaturo kozmetičnih sestavin (INCL) (*International Nomenclature of Cosmetic Ingredients*) (v nadaljevanju: seznam sestavin) in druge informacije, potrebne za ta pregled.

14 Ta distributer je z elektronsko pošto z dne 3. maja 2018 urad za varstvo potrošnikov obvestil, da je pred nekaj tedni – potem ko je bil obveščen o podobnosti zadevnih izdelkov z živili – te izdelke s tega spletnega mesta umaknil. Navedel je tudi, da so bili vsi izdelki navedeni na portalu za obveščanje o kozmetičnih izdelkih (*Cosmetic product notification portal*), registrirani v Uniji in označeni z nalepko, na kateri je navedeno, da se ne smejo dajati v usta ali pogoltniti. Nazadnje je uradu za varstvo potrošnikov posredoval zahtevane dokumente.

15 Urad za varstvo potrošnikov je po nadzoru skladnosti zadevnih izdelkov z zahtevami iz Uredbe št. 1223/2009 in iz zakona o varnosti proizvodov ter na podlagi poročila o nadzoru 29. avgusta 2018 sprejel odločbe, v katerih je ugotovil, da ti izdelki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 3(a) in člena 20(1) Uredbe št. 1223/2009, ker po svojem izgledu, vonju, obliki in velikosti posnemajo živila ter ker zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje ali varnost potrošnikov, zlasti otrok in starejših. Urad za varstvo potrošnikov je s temi odločbami na eni strani prepovedal dajanje zadevnih izdelkov na trg in na drugi strani zadevnemu distributerju odredil, naj jih umakne s trga, potrošnike opozori na nevarnosti, povezane s temi izdelki, potrošnike obvesti o možnosti vračila teh izdelkov prodajalcu in zagotovi informacije o nadaljnjih korakih.

16 Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni, Litva) je tožbi družbe Get Fresh Cosmetics delno ugodilo in navedene odločbe razglasilo za nične ter uradu za varstvo potrošnikov naložilo, naj ponovno preuči vprašanje skladnosti zadevnih izdelkov z zahtevo iz člena 3(a) Uredbe št. 1223/2009.

17 Predložitveno sodišče, pri katerem je navedeni urad vložil pritožbo, je to sodbo razveljavilo in zadevo vrnilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni) v ponovno odločanje. Zadnjenavedeno sodišče je tožbo družbe Get Fresh Cosmetics zavrnilo, ta družba pa je zoper to sodbo vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču med drugim zato, ker je Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni) pri razlagi člena 1 Direktive 87/357 napačno uporabilo pravo.

18 Družba Get Fresh Cosmetics trdi, da člen 1(2) Direktive 87/357 nalaga, da je treba dokazati, da so zadevni izdelki neživilski izdelki, ki imajo tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti, kar bi bilo lahko nevarno in bi lahko povzročilo na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.

19 V tem okviru trdi, da ni bilo dovolj, da je urad za varstvo potrošnikov zgolj ugotovil, da se zadevni izdelki utegnejo zamenjati z živili, ampak bi moral dokazati tudi nevarnost, ki jo taka zamenjava predstavlja. Meni, da bi moral urad za varstvo potrošnikov v ta namen opraviti laboratorijske analize in preizkuse, da bi se ugotovilo, ali se zadevni izdelki lahko zlomijo in ali obstaja nevarnost zastrupitve, če se dajo v usta, sesajo ali zaužijejo.

20 Urad za varstvo potrošnikov pa trdi, da kozmetični izdelki niso namenjeni za uživanje, zato obstoj podobnosti med takim neživilskim izdelkom in živilom, zaradi katere je mogoče predvidevati, da bo kozmetični izdelek dan v usta, zadostuje za domnevo, da ta izdelek pomeni tveganje za zdravje potrošnikov.

21 Predložitveno sodišče meni, da iz razlage Uredbe št. 1223/2009 in Direktive 87/357 – kot je bila pojasnjena v pripravljalnem gradivu, na podlagi katerega je bila ta direktiva sprejeta – izhaja, da je podobnost med kozmetičnim izdelkom in živilom dejavnik, ki *ipso facto* ustvari vsaj potencialno tveganje za zdravje ali varnost potrošnikov, zlasti otrok.

22 V zvezi s tem navaja, da člen 1(2) Direktive 87/357 opredeljuje področje uporabe te direktive tako, da se uporablja tudi za potencialna tveganja. V tem okviru dvomi o tem, ali je treba dokazati, da so proizvodi, na katere se ta določba nanaša, dejansko nevarni. Vendar če bi bilo treba navedeno določbo razlagati tako, da zahteva, da se tveganje za zdravje ali varnost dokaže z objektivnimi in preverjenimi podatki, želi predložitveno sodišče izvedeti, kdo nosi dokazno breme v zvezi s tem.

23 V zvezi s tem predložitveno sodišče poudarja, da mora v skladu z Uredbo št. 1223/2009 odgovorna oseba zagotoviti skladnost kozmetičnih izdelkov z Direktivo 87/357, preden jih da na trg, in da mora med drugim razpolagati s podatki, ki to skladnost dokazujejo.

24 V teh okoliščinah je Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče Litve) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 1(2) [Direktive 87/357] razlagati tako, da opredeljuje izdelke iz odstavka 1 tega člena kot izdelke, ki imajo, čeprav niso živila, tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti, kar bi bilo lahko nevarno, ker objektivni in preverjeni podatki kažejo, da bi lahko to povzročilo na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali nosi dokazno breme v zvezi s tem pristojni nadzorni organ države članice?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

25 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(2) Direktive 87/357 razlagati tako, da je treba z objektivnimi in utemeljenimi podatki dokazati, da bi dajanje v usta, sesanje ali uživanje izdelkov – ki imajo, čeprav niso živila, tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti – lahko bilo nevarno in bi lahko povzročilo na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.

26 V obravnavanem primeru želi predložitveno sodišče zlasti ugotoviti, ali je bila s členom 1(2) Direktive 87/357 uvedena domneva o nevarnosti izdelkov, ki so podobni živilom, ali pa je treba nevarnost takih izdelkov dokazati z objektivnimi in utemeljenimi podatki.

27 V zvezi s tem je treba na prvem mestu ugotoviti, da se Direktiva 87/357 v skladu s svojim členom 1(1) uporablja za izdelke z zavajajočim videzom, ki ogrožajo varnost ali zdravje potrošnikov.

28 Prav tako je treba navesti, da so v skladu z odstavkom 2 navedene določbe izdelki z zavajajočim videzom, ki ogrožajo varnost ali zdravje potrošnikov, tisti izdelki, ki imajo, čeprav niso živila, tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti, kar bi bilo lahko nevarno in bi lahko povzročilo na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.

29 Vendar je treba ugotoviti, da nič v besedilu teh določb ne kaže na to, da bi te določale domnevo o nevarnosti izdelkov z zavajajočim videzom ali obveznost pristojnih nacionalnih organov, da z objektivnimi in utemeljenimi podatki dokažejo, da je dajanje v usta, sesanje ali uživanje takih izdelkov lahko nevarno in lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.

30 Člen 1 Direktive 87/357 namreč ne vzpostavlja neposredne vzročno-posledične zveze med okoliščino, da ima izdelek zavajajoč videz, in okoliščino, da ogroža varnost ali zdravje potrošnikov, ampak določa le, da za izdelek velja prepoved trženja, uvoza, proizvodnje ali izvoza, uvedena z Direktivo 87/357, če so izpolnjeni štirje kumulativni pogoji.

31 Prvič, izdelek mora biti neživilski izdelek, ki ima tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost kot neko živilo.

32 Drugič, značilnosti izdelka, navedene v prejšnji točki, morajo biti take, da je verjetno, da bodo potrošniki, zlasti otroci, ta izdelek zamenjali za živilo.

33 Tretjič, biti mora predvidljivo, da bodo potrošniki ta izdelek zaradi tega dali v usta, ga sesali ali zaužili.

34 Četrtič, dajanje v usta, sesanje ali zaužitje tega izdelka utegne biti nevarno in lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.

35 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da Direktiva 87/357 ne vsebuje določbe, ki bi določala domnevo nevarnosti izdelkov z zavajajočim videzom ali, natančneje, domnevo, da dajanje v usta, sesanje ali zaužitje takih izdelkov pomeni taka tveganja, ampak da zakonodajalec Unije s tem zadnjim pogojem, nasprotno, zahteva, da se taka tveganja presojajo od primera do primera.

36 Poleg tega bi razlaga člena 1(2) Direktive 87/357 v smislu, da določa tako domnevo, pomenila *de facto* prepoved trženja takih izdelkov.

37 Vendar namen Direktive 87/357 ni načelno prepovedati trženje vseh izdelkov, ki niso živila in ki jih je mogoče zamenjati za živila.

38 Iz uvodnih izjav od druge do pete te direktive namreč izhaja, da je bila ta direktiva sprejeta, da bi se odpravile ovire za prosti pretok, ki izhajajo iz nacionalnih določb, ki se nanašajo na nekatere izdelke, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo varnost ali zdravje potrošnikov, hkrati pa bi se zagotovili zdravje in varnost potrošnikov ter njihova enaka raven varstva v različnih državah članicah.

39 Na tretjem mestu, iz člena 1 Direktive 87/357 in zlasti iz štirih pogojev, na katere je bilo opozorjeno v točkah od 31 do 34 te sodbe, izhaja, da se ta direktiva – kot je navedla Evropska komisija – uporablja za nedoločeno število izdelkov, ki imajo določene značilnosti in za katere je treba v vsakem posameznem primeru in za vsako državo članico posebej ugotoviti, ali lahko pomenijo tveganja iz navedene direktive.

40 Tako Direktiva 87/357 od pristojnih nacionalnih organov zahteva, da v vsakem posameznem primeru presodijo, ali so pogoji iz člena 1 te direktive izpolnjeni in ali upravičujejo sprejetje odločbe o prepovedi izdelka, ki temelji na členu 2 te direktive, tako da je ta odločba lahko predmet upravnega ali sodnega nadzora.

41 Zato morajo ti organi v primeru, da ima zadevni izdelek videz ali vonj živila, presoditi ne le verjetnost, da se bo ta izdelek zamenjal za živilo in zato dal v usta, sesal ali zaužil, ampak tudi nevarnosti takega ravnanja.

42 Ta presoja mora na eni strani temeljiti na objektivnih značilnostih zadevnih izdelkov. Tako je malo verjetno, da bi se proizvod, ki po videzu ali vonju le približno spominja na neko živilo, zamenjal za tako živilo. Take značilnosti, zlasti materiali in sestava neživilskega izdelka, ki jih mora, če je to potrebno, posredovati oseba, ki navedeni izdelek trži, morajo služiti tudi za ugotavljanje, ali je dajanje v usta, sesanje ali zaužitje takega izdelka lahko nevarno in lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta.

43 Na drugi strani je treba pri navedeni presoji upoštevati ranljivost kategorij oseb in potrošnikov, ki se lahko srečajo z izdelki, ki imajo videz živil, med katerimi so zlasti otroci, kot je razvidno iz samega besedila člena 1(2) Direktive 87/357.

44 Na četrtem mestu, čeprav se mora ta presoja nanašati na štiri pogoje iz člena 1(2) Direktive 87/357, se s to določbo – niti z nobeno drugo določbo te direktive – ne zahteva, da pristojni nacionalni organi z objektivnimi in utemeljenimi podatki dokažejo, da bodo potrošniki izdelke zamenjali za živila in da je nevarnost zadušitve, zastrupitve ali predrtja oziroma zaprtja prebavnega trakta potrjena.

45 Iz besedila te določbe namreč izhaja, da zadostuje, da dajanje zadevnega izdelka v usta, sesanje ali zaužitje tega izdelka lahko pomenijo taka tveganja. Poleg tega bi bila zahteva po dokazovanju gotovosti, da se bodo navedena tveganja uresničila, v nasprotju z zahtevo po varstvu oseb in potrošnikov, ki se uresničuje z Direktivo 87/357, in ne bi zagotavljala pravičnega ravnovesja med to zahtevo in zahtevo po prostem pretoku proizvodov, ki je cilj te direktive, kot izhaja iz njenih uvodnih izjav od druge do pete.

46 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(2) Direktive 87/357 razlagati tako, da ni potrebno, da se z objektivnimi in utemeljenimi podatki dokaže, da je dajanje v usta, sesanje ali zaužitje izdelkov – ki imajo, čeprav niso živila, tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti – lahko nevarno in lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta. Vendar morajo pristojni nacionalni organi v vsakem posameznem primeru presoditi, ali izdelek izpolnjuje pogoje, naštete v tej določbi, in utemeljiti, da je tako.

Drugo vprašanje

47 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 1(2) Direktive Sveta 87/357/EGS z dne 25. junija 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z izdelki, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje in varnost potrošnikov je treba razlagati tako, da ni potrebno, da se z objektivnimi in utemeljenimi podatki dokaže, da je dajanje v usta, sesanje ali zaužitje izdelkov – ki imajo, čeprav niso živila, tako obliko, vonj, barvo, izgled, embalažo, etiketiranje, prostornino ali velikost, da jih potrošniki, zlasti otroci, utegnejo zamenjati za živila in jih zato dajati v usta, sesati ali zaužiti – lahko nevarno in lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta. Vendar morajo pristojni nacionalni organi v vsakem posameznem primeru presoditi, ali izdelek izpolnjuje pogoje, naštete v tej določbi, in utemeljiti, da je tako.

Podpisi